

samenkerk

april 2019 nr.2

Vastenbrief

door bisschop
Harrie Smeets

pagina 4

Ber Suilen doet mee aan

De Stille Omgang

pagina 22

Speelgoedactie

in de Paterskerk

pagina 7

Op naar de kerk

in *India*

pagina 20

Eén en al ellende?

Als wij 's morgens het dagblad openslaan of als we een nieuwsuitzending beluisteren dan rolt de éne na de andere ellende ons leven binnen. We hoeven maar te denken aan de felle uitlatingen die gedaan worden naar politici toe, aan de Brexit, aan het geweld dat hulpverleners aangedaan wordt, aan overvallen door vaak zeer jonge knapen en vlak voordat ik dit stukje tikte was er het bericht van grove grafschennis. Onverlaten hadden urnen opgegraven en meegenomen met de as van de overledene er nog in. Langzamerhand kan ons het gevoel bekruipen dat onze samenleving steeds meer verhard, dat we geen rekening meer houden met onze naasten. Zoiets moesten ook de vrouwen gevoeld hebben toen ze op de Paasmorgen in alle vroegte naar het graf gingen.

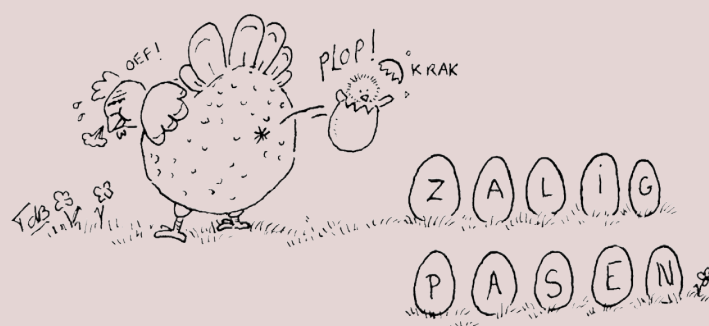

De steen, die was weggerold en het graf was leeg. Of alles wat ze de afgelopen tijd meegemaakt hadden nog niet genoeg was: de felle woorden van Jezus' tegenstanders, het harde afscheid en nu ook nog een leeg graf. De vrouwen konden niets anders dan vragen: "Ze hebben Hem uit het graf weggenomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd." 'Ze', zijn dat niet de mensen voor wie Jezus had gebeden toen ze Hem dood wensten en Hem kruisigden. Het waren dezelfde 'ze' die niet wisten wat ze eigenlijk aan het doen waren. Misschien dat wij onszelf wel aangesproken voelen. Weten wij eigenlijk wel altijd wat wij doen? Hoe vaak willen wij vandaag de dag Jezus niet de mond snoeren? Alles wat Hij ons te bieden heeft, al het goede dat Hij ons geeft, daar willen we niets van weten omdat we liever eigen wegen gaan. We scheiden ons van Hem af. Misschien dat we nog wel uit nieuwsgierigheid Hem zoeken, maar wat als wij Hem niet vinden? Hoe vaak kijken wij niet tegen leegte en duisternis aan? Hier blijven wij bij hangen en kijken niet verder dan onze neus lang is. Vertelt ons geloof ons niet dat na de duisternis van het graf volop Licht gloort? We lopen vaak rond in een wereld die er vaak uitziet als een groot kerkhof. Bij vele huizen zou je grafstenen kunnen plaatsen, en je zou er van alles en nog wat kunnen opschrijven en lezen. Bijvoorbeeld: onverschilligheid en bitterheid. Mensen die zich ingegraven hebben en zich om niets of niemand meer bekommeren, die niet langer meedoen omdat te veel gezien en ondervonden hebben. Op andere grafstenen lees je de moedeloosheid of angst bij de toekomst van onze wereld en onze samenleving. Speelt dit niet bij de hedendaagse klimaatdiscussie? Langs al de grafstenen die wij zelf plaatsen wil Jezus lopen en ons, onverschillige, verbitterde, moedeloze en angstige mensen de hand reiken en optillen. Als we bij dezelfde vraag blijven steken als die die de vrouwen bij het graf hadden en hardop zeggen dat wij het niet weten en als we tegen een berg ellende blijven aankijken dan kijken we nog niet ver genoeg. Het Paasfeest vertelt ons dat we hier voorbij aan moeten gaan en ons hart laten raken door God's liefde, een liefde die leven schenkt na de dood. Nu zal dit ons niet besparen van moeilijkheden en ellende, maar als we de Paasboodschap in ons hart sluiten dan gaan we ook zien dat er licht gloort aan de horizon, dat er na het duister van de leegte Licht verschijnt. Als we even verder kijken dan zullen we niets anders dan kunnen vaststellen dat niet alles ellende is, maar dat we soms wel even door de zure appel heen moeten bijten. Als we dit zien dan heeft de Paasboodschap ons bereikt, dan heeft Gods' liefde bezit van ons genomen. Dat is wat ik u allen toewens, ook namens ons priester team.

Pastoor J. Boon

Inhoudsopgave

Vastenboodschap 2019	4, 5
Uitnodiging installatie	6
Speelgoedactie Paterskerk	7
Plan groot onderhoud Grote kerk	8
Nacht Zonder Dak	9
Pastoor Miedema 50 jaar	10, 11
Kinderboekje	13, 14, 15, 16
Boek: als God renoveert	17
Kruiswegpark Trans Cedron	18
Interview Marloes	19
Interview Marthoma	20, 21
Stille omgang in Amsterdam	22, 23
Ik geef de pen door aan...	24, 25
Jaarverslag 2018	26
Vieringen rond Pasen	27

**Even
minderen
voor een
ander...**

Vastenactie 2019 Dekenaat Venray

Vastenboodschap 2019:

‘Gebruik het vergankelijke...

‘Laat ons het vergankelijke zo gebruiken, dat ons hart gericht blijft op het eeuwige.’ Die woorden staan in de tweede prefatie van de veertigdagentijd. Het zijn woorden die deel uitmaken van een gebed. De priester leest er wellicht gemakkelijk overheen, de kerkganger hoort ze misschien maar half. Begrijpelijk, want in onze wereld waarin zoveel woorden over ons worden uitgestort, kunnen we niet elke letter uitvoerig overwegen.

Toch wil ik aan het begin van de voorbereidingstijd op Pasen graag uw aandacht vragen voor juist deze woorden: ‘Het vergankelijke zo gebruiken, dat ons hart gericht blijft op het eeuwige.’

De goederen die we gebruiken, worden vaak al gemaakt met de verwachting van een beperkte levensduur. Ze worden gemaakt om vergankelijk te zijn. Een smartphone gaat gemiddeld tweeëneenhalf jaar mee. En de meest voorkomende reden om hem te vervangen, is dat het abonnement afloopt en een nieuwer model voor het grijpen ligt. Bij alle mooie verhalen over duurzaamheid is onze economie er toch vooral op gericht om ons vaak en veel nieuw gerei te laten aanschaffen. Het ene vergankelijke wordt vervangen door iets wat aantrekkelijker lijkt, maar net zo goed vergankelijk is. Onze consumerende wereld gebruikt het vergankelijke eigenlijk zo, dat ons hart ook op het vergankelijke gericht blijft. Een veelgehoorde uitdrukking is: ‘Je moet doen wat je hart je ingeeft.’ Maar is dat wel altijd zo verstandig? Zeker: ons hart kan ons goede dingen ingeven en dat kan veel goeds brengen. Maar een menselijk hart kan ook donkere gedachten en daden voortbrengen

of kan ons op een dwaalspoor zetten. Dus kan het geen kwaad ons hart wat in de gaten te houden en niet altijd zomaar te doen, wat het ons ingeeft. Als het om materiële zaken gaat: wanneer we zomaar doen wat ons hart ons ingeeft, lopen we dan niet het risico elke willekeurige gril die in ons opkomt, tot hoogste prioriteit te maken? Als de materiële wereld ons enige kompas is, lopen we gerede kans ons hart gevuld te houden met alles wat we willen hebben.

Maar het is niet Gods wil dat wij van alles hebben, God wil dat wij zijn. Als christenen mogen wij ervaren dat ons leven – het kostbaarste dat wij hebben – een geschenk op zich is. Op Aswoensdag hoorden we: ‘Gedenk mens dat je uit stof gemaakt bent en tot stof zult weerkeren.’ Met andere woorden: denk eraan dat je vergankelijk bent, dat je leven op aarde ooit aan een einde raakt. Hou dat in gedachten en gebruik het vergankelijke zo dat het hart gericht blijft op het eeuwige.

De mens is meer dan een vergankelijk wezen dat gisteren werd geboren en morgen sterft. We zijn als mensen meer dan stof die tot stof zal weerkeren. Ieder mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis en draagt daardoor ook het verlangen naar eeuwig leven in zich. De veertigdagentijd biedt kans om ons eigen leven, onze leefwereld tegen het licht te houden en te zien waarmee we bezig zijn. Misschien zijn we wel meer aan het aardse gehecht dan goed voor ons is en kunnen we – door onze blik over de horizon heen te richten – meer gaan beseffen wat werkelijk van belang is: dat we geroepen zijn om mens te zijn, naar het voorbeeld en in de geest van Jezus.

...met het oog op het eeuwige'

Enige tijd geleden bezocht ik een contemplatief zusterklooster. Deze zusters leiden een verborgen leven van gebed, waarin handenarbeid een vaste plaats heeft. De overste liet mij ook de keuken zien: 'Aan die tafel daarachter maken we de groenten uit eigen tuin schoon,' zei ze. 'We zouden de groenten best van buiten kunnen laten komen, maar het is voor ons religieuze leven belangrijk dat we ook dit werk doen.'

Achterliggende gedachte van de zusters is, dat die specifieke handenarbeid het bewustzijn levend houdt dat ook het vergankelijke leven een geschenk is, iets dat we elke dag opnieuw ontvangen. Net als hun gebed, is zelfs het schoonmaken van de zelf geteelde groenten een manier om het hart gericht te houden op het eeuwige;

op het leven dat uiteindelijk een geschenk is, een mysterie.

Aards, vergankelijk leven zo gebruiken dat het hart gericht blijft op het eeuwig leven: in die geest heeft Jezus op aarde geleefd, in die geest is Hij gestorven. Maar dat vergankelijke was het niet het laatste. Juist zijn verrijzen, als eerste uit de doden, geeft ons een kompas dat verder wijst dan het aardse, een kompas dat ons hart richt op het eeuwig leven. In die geest wens ik u Zalig Pasen.

Roermond, Veertigdagentijd 2019

+ Harrie Smeets

bisschop van Roermond

Uitnodiging installatie

Op zondag 28 april 2019 wordt de hoogerwaardede heer Ed Smeets, pastoor van Ubach over Worms en vicaris Liturgie en Kerkmuziek van het bisdom Roermond, door Mgr. R.H.M. Maessen geïnstalleerd als deken van het dekenaat Venray, als pastoor van de parochies Sint Petrus' Banden en Christus Koning, Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten en Franciscus van Assisi in Venray en als rector van het rectoraat Sint Jozef in Smakt.

Deze installatie vindt op die dag plaats in de Sint Petrus' Bandenkerk in Venray tijdens een plechtige viering van de Eucharistie om 14.00 uur, voorafgegaan door de overdracht van de sleutel bij de hoofdingang van deze kerk.

Na de Mis is er gelegenheid om kennis te maken met de nieuwe deken in Dans- en Partycentrum Anno '54, Raadhuisstraat 6, 5801 MA in Venray.

U kunt parkeren op de parkeerplaats bij het gemeentehuis.

Namens parochies en dekenaat nodigen we u uit om bij deze feestelijke viering aanwezig te zijn.

Het kerkbestuur van de parochies in Venray.

Speelgoedactie Paterskerk

Op 10 maart jl., de eerste zondag van de vastentijd, was er een speciale actie voor de kinderen in de Paterskerk.

Er was de kinderen gevraagd om speelgoed mee te brengen waar ze zelf niet meer mee speelden en waarmee ze andere kinderen blij konden maken.

Veel kinderen hadden daar gehoor aan gegeven.

Joke Halmans, voorzitter van Speelgoedbank Venray, dankte de kinderen voor hun mooie bijdrage en gaf aan dat ze met dit speelgoed weer veel kinderen blij kunnen maken.

Plan groot onderhoud

Grote kerk

Begin 2016 begon Frank Schaeffers, als toenmalig kerkbestuurslid belast met alle bouwzaken, aan de opstelling van een groot onderhoudsplan voor de Grote Kerk. Hij werd daarin bijgestaan door Hub de Bruijn en Leo Janssen en door medewerkers van het bisdom en architectenbureau SATIJNplus.

Toen Jan van Goch in oktober 2017 Frank als kerkmeester opvolgde kreeg hij dit onderhoudsplan in zijn portefeuille. Hij ging verder met de voorbereiding van het plan, daarbij vaak geadviseerd door Frank en Hub.

Het plan omvat drie grote onderhoudsposten:

1. De renovatie van de 7 glas-in-loodramen aan de zuidkant van de kerk
2. De renovatie van de dakkapellen.
3. Arbo-voorzieningen in toren

Aanpak van deze drie posten duldt eigenlijk geen uitstel. De kosten zijn aanzienlijk.

De glas-in-loodramen aan de zuidkant vertonen lekkages die op termijn de binnenmuren van de kerk aantasten. Alle 7 ramen worden er in hun geheel uit genomen, in een restauratieatelier gerenoveerd en later weer teruggeplaatst.

Het houtwerk van de dakkapellen is op veel plaatsen rot. Ze worden helemaal vernieuwd.

In de toren worden Arbovoorzieningen getroffen om klokken en uurwerk te kunnen onderhouden. Ook komen er nieuwe trappen om de torenspits veilig te bereiken voor inspectie en onderhoud. Het publiek kan dan ook de buiten omgang van de toren boven het uurwerk bezoeken. Hiervoor worden allerlei voorzieningen getroffen.

Op het oksaal komt een balustrade achter de zitbank voor de koorleden.

Na goedkeuring van de rijksdienst kan er bij de entree een nieuw toilet aangelegd worden.

De toren staat los van de kerk. In de sluis tussen de kerk en de toren krijgt deze voorziening een plaats.

Kosten van uitvoering van dit plan bedragen € 750.000,-

50% wordt gesubsidieerd door de provincie, 16% door het bisdom en 15% door de gemeente. De resterende 19% komt voor rekening van de parochie.

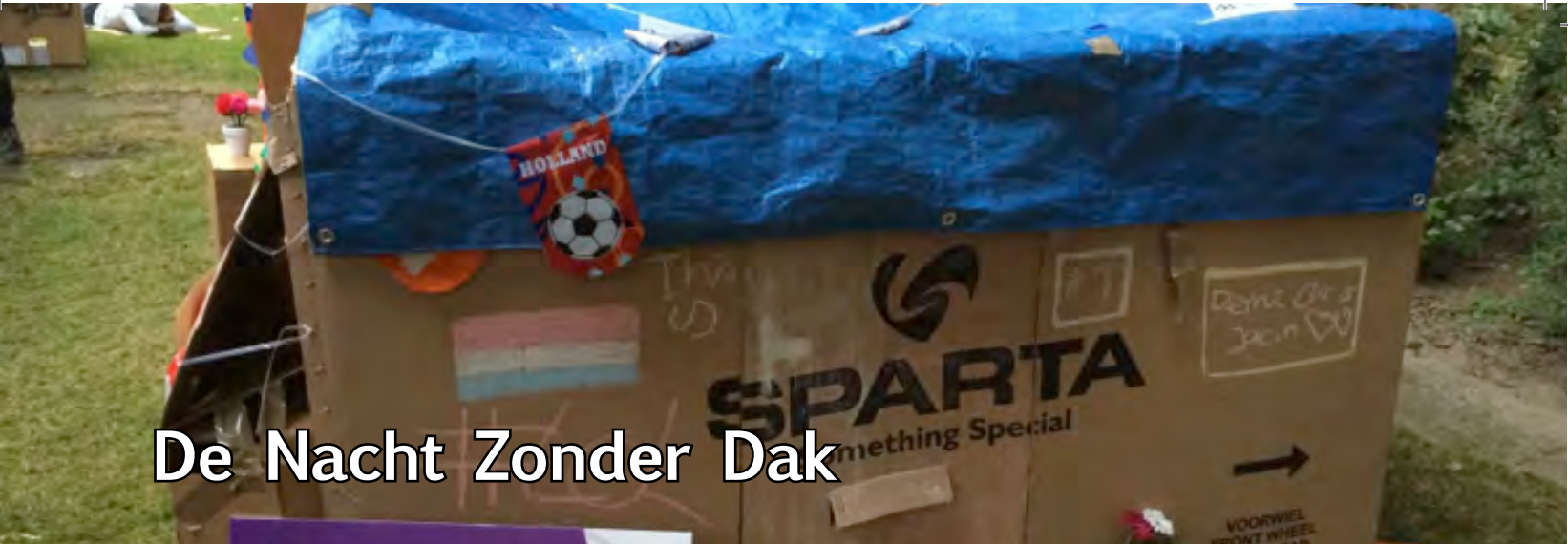
Momenteel word er onderzocht of en hoe middels fondswerving de eigen bijdrage van de parochie omlaag kan worden gebracht.

Los hiervan staat de renovatie van de pastorie aan de Eindstraat. Ook hier zou uitstel onverantwoord zijn. De pastorie is gebouwd in 1946, toen het begrip isolatie redelijk onbekend was. Alle ramen zijn bijv. van enkel glas. De kozijnen worden vervangen en voorzien van dubbel glas. Aan de voorkant van de pastorie rechts is een ruimte die oorspronkelijk als kluis was bedoeld, maar nu als televisiehoek in gebruik was. Die ruimte heeft een volsteens muur die 1 meter dik is. Het is onmogelijk om die ruimte goed te verwarmen. Jan van Goch trof de deken ooit aan, zittend onder een deken voor de Tv. Ter isolatie wordt er een wand voor gezet.

Als sluitstuk van het project zal er veel behangen en geschilderd moeten worden.

Ook dit is een kostbare onderneming. Men probeert de kosten zo veel mogelijk te drukken. Zo is de zolder inmiddels geïsoleerd door enkele vrijwilligers. Zowel voor het onderhoud van de kerk als voor de renovatie van de pastorie geldt dat uitstel duurder wordt dan uitvoering nú.

Ger Claessens, Jan van Goch.

De Nacht Zonder Dak

Toen ik onlangs lucht kreeg van de actie 'Nacht Zonder Dak' voor het goede doel, was ik benieuwd wat het precies inhield. Ik ging op onderzoek uit en kwam zo bij Arthur Gerritzen terecht! Onder het genot van een lekkere kop koffie heb ik Arthur mogen interviewen over wat deze nacht inhoudt. Hij heeft me een hoop verteld, wat ik graag met de lezers van het parochieblad wil delen.

De Nacht Zonder Dak wordt georganiseerd door Tear. Dit is een organisatie die strijd tegen de armoede (Tear = TEgen ARmoede). De Nacht zonder dak is een ludieke fondswervingsactie, om geld op te halen voor Tear.

Door een nacht letterlijk zonder dak te slapen kun je voelen hoe zwaar straatkinderen het hebben en hoe blij wij mogen zijn dat wij wel in een huis wonen. Je slaapt niet helemaal zonder bescherming, want net als straatkinderen mag je wel een kartonnen doos mee nemen (en vooruit: een slaapzak of deken). Deze nacht zal plaatsvinden op zaterdagavond 18 mei in de tuin van de Paterskerk en is bedoeld voor de vormelingen en de tieners, in de leeftijd van 11 t/m 16 jaar.

Als je meedoet, kun je geld ophalen door familie en vrienden te vragen om te doneren (via een formulier of online). Tip! Ga bijvoorbeeld naar je ouders en vraag of ze iets willen doneren. Vraag dan of ze misschien een paar euro meer willen doneren als je je mobiel thuis laat of als je bijvoorbeeld maar een kleine doos mee neemt in plaats van een grote. Misschien willen ze nog wel meer doneren als je

afspreekt die Nacht Zonder Dak geen snoep mee te nemen (want dat kunnen straatkinderen ook niet). Wees slim en haal zoveel mogelijk geld op voor de arme kinderen! Natuurlijk kun je ook geld ophalen door lege flessen te verzamelen of andere karweitjes te doen.

De Nacht Zonder Dak bestaat niet alleen uit slapen. Er zal namelijk ook een gastspreker komen van de organisatie Tear. Deze gastspreker komt vertellen over de projecten waar het opgehaalde geld voor gebruikt zal worden. Verder zal er ook vooral creatief moeten worden gedacht en geknutseld, want je moet uiteindelijk je eigen slaapplek bouwen van de kartonnen dozen!

De avond begint om 19:00 uur en eindigt de volgende ochtend om 08:30 uur.

In 2014 is deze nacht ook georganiseerd en toen was het een gezellige en bijzondere avond! En er is natuurlijk een hoop geld opgehaald voor het goede doel. Dus ik zou zeggen: meld je snel aan! Dat kan via de pagina van Nacht zonder dak: <https://www.nachtzonderdak.nl/doe-mee/>, zoek dan op Venray.

Nieuwsgierig geworden? Als je onderstaande link overneemt op internet, zie je een filmpje over De Nacht Zonder Dak. <https://www.youtube.com/watch?v=8becyP8G6sc>

Aanmelden? Neem contact op met Arthur Gerritzen via apam.gerritzen@gmail.com / 06-46656753 of Germaine Verbruggen via gienrv@xs4all.nl / 06-48447692

Marloes de Bree

Pastoor Miedema 50 jaar

Op 21 januari jl. vierde pastoor Theo Miedema zijn 50e verjaardag. De voorbije twee verjaardagen zijn door zijn ziekte nauwelijks gevierd. Dit jaar werd de mijlpaal uitvoerig en ook sober gevierd.

Drie keer: een keer in de parochiekerk van Leunen, waarbij hij door het kerkkoor werd toegezongen.

Zondagmiddag met het kerkbestuur en enkele collega's en vrienden en daags daarna -op de dag zelf- met zijn familie. Het gaat goed met zijn gezondheid. Als pastoor kan hij weer 100% zijn werk doen. Bij een ander beroep met zware fysieke eisen zou dat een ander verhaal zijn. Maar als priester is het te doen. Ook nu hij er in de tussenliggende "deken loze" periode een aantal taken bij heeft gekregen. Hij draagt vaak -door de week- de avondmis op in de Paterskerk en begeleidt alle uitvaarten in de paterskerk en de Grote Kerk.

Na de installatie van de nieuwe deken vervallen deze taken weer maar komen er ook een aantal bij.

Na benoeming van pastoor Boon elders wordt het cluster Ysselsteyn-Merselo-Vredepeel waarschijnlijk ook aan zijn pastorale zorg toevertrouwd. Hij wordt dan een soort "mini-deken" van zes parochies. Naast het genoemde cluster blijft hij pastoor van de federatie Leunen-Veulen-Heide. Over de precieze invulling daarvan loopt nog overleg. Mogelijk wordt kapelaan Marthoma na zijn wijding voor een deel vrij geroosterd om pastoor Miedema in zijn zes parochies te ondersteunen.

De pastoor vraagt zich af hoe lang het nog mogelijk is dat het Venrayse priesterteam kan garanderen dat er in ieder dorp elk weekend een Mis wordt opgedragen, met name in de zomer.

De regio waaraan een pastoor de pastorale zorg moet bieden wordt steeds groter.

Toch moet ledere priester de gelegenheid hebben vakantie te houden of enkele dagen per jaar op retraite te gaan.

In dit verband zou het "model Horst" mogelijk uitkomst kunnen bieden. Daar fungeert een priesterteam, bestaande uit 1 deken, 2 pastoors en 3 kapelaans. Één van de priesters wordt telkens een week(end) vrij geroosterd om collega-priesters te vervangen in geval van ziekte, studie of vakantie. (voor uitleg van dit model: zie de bijdrage hieronder).

In maart woont pastoor Miedema vier jaar in Leunen. Zeker nu hij ook de verantwoordelijkheid krijgt over het cluster Ysselsteyn-Merselo-Vredepeel verwacht hij zeker nog een tiental jaren hier te blijven. Benoemingen worden voor zo'n 10 tot 15 jaar gegeven. Een priester mag zo'n benoeming om pastorale redenen pareren. Recent is de pastoor gevraagd enkele zieken mensen te begeleiden. Niet met oplossingen voor hun problemen maar met priesterlijke ondersteuning. Volgens hem heeft Onze Lieve Heer die mensen op zijn pad gestuurd. Want dat is de kern van zijn priesterschap: de zielzorg. Die kern wordt vaak overschaduwt door managementtaken als het beheer van gebouwen en financiën of de zorg voor werving van vrijwilligers.

Een probleem bij de voorbereiding op Communie en Vormsel is dat bij veel kinderen de ontvankelijkheid voor het geloof ontbreekt. Sommige kinderen die thuis wél enige religiositeit ervaren passen er wel voor om dat in de klas te tonen omdat dat niet "cool" is.

De pastoor gelooft er heilig in dat God tot mensen komt met zijn Boodschap en zijn genade, tot grote en tot kleine mensen. Die mensen moet zich wel open kunnen en willen stellen voor die boodschap en mee willen werken met zijn genade.

Onlangs heeft hij twee boeken aangeschaft: “Als God renoveert” van James Mallon (Uitg. Adveniat) en “Rebuilt” van Michael White (Uitg. Betsaida).

Op 1 maart jl. zat vicaris Smeets voor de eerste keer de vergadering voor van het pastoraal beraad van het dekenaat Venray-Gennep. Hij heeft bij die gelegenheid beide boeken genoemd als uitgangspunt voor verder overleg met de priesters van ons dekenaat op weg naar vitale parochiegemeenschappen.

Op 1 en 2 mei zal in Maastricht nog een keer uitvoerig worden onderzocht of de nieuwe nier van pastoor Miedema goed functioneert. Als dat het geval is, wordt zijn medische begeleiding teruggeschaald van het ziekenhuis van Maastricht naar dat van Venlo. Hij heeft er alle vertrouwen in dat hij vervolgens nog een flink aantal jaren baat zal hebben bij deze transplantatie.

Ger Claessens.

De Bloemenkorf

Schoolstraat 2
5801 PB Venray
0478-510214

WWW.DEBLOEMENKORF.NL

*Voor elk moment
een passend geschenk*

BRIENSVELD
uitvaartverzorging

AANDACHT, TIJD EN ZORG
VOOR UW PERSOONLIJKE WENSEN

 Brienshoekweg 6
5809 EW, Leunen-Venray
 0478-515221
 www.briensveld.nl

UITVAARTVERZORGING

**ELEKTRO
VAN GOCH.**

VENRAY T 0478-510545 F 0478-511600 ELEKTROVANGOCH.NL

ELEKTROTECHNIEK
BEVEILIGING
DATA-NETWERKEN
TELE-COMMUNICATIE
HUISAUTOMATISERING

Kinderboekje

Jezus houdt van alle kinderen, groot en klein!

Hoi kinderen,

hier deel 2 over de 7 sacramenten.

In het vorige Kinderboekje stonden er al 3 uitgelegd.

Weten jullie nog wat sacramenten zijn?

Sacramenten zijn cadeautjes die God ons wil geven.

Zo maar, gratis en voor niks geeft God deze cadeautjes
aan ons als wij Hem daar om vragen.

De zeven sacramenten

*In dit Kinderboekje staan de andere 4 (van de 7)
sacramenten uitgelegd.*

De eerste drie sacramenten (het H. Doopsel, de H. Communie en het H. Vormsel) horen bij elkaar, omdat je in deze 3 sacramenten de Vader, de Zoon en de H. Geest ontvangt. En als je deze sacramenten alle 3 ontvangen hebt, ben je een 'volwassen gelovige'.

De 4 sacramenten in dit Kinderboekje kun je verdelen in 2 x 2 sacramenten die een beetje bij elkaar horen.

De eerste 2 sacramenten hebben te maken met een levenskeuze. Een keuze die je maakt voor heel je leven en waarbij je Gods hulp heel goed kunt gebruiken.
Namelijk; **het Priesterschap en het Huwelijk.**

God wil de mensen (die er Hem om vragen) helpen en sterken om standvastig te blijven in de belofte, om onvoorwaardelijk trouw te blijven aan de Kerk of aan je man of vrouw.

De andere 2 sacramenten hebben te maken met Gods nabijheid, Zijn uitgestoken hand, als er pijn en verdriet is.

De Biecht

Een prachtig sacrament! Het sacrament waarbij God jou wil vergeven voor alle foute dingen die je hebt gedaan.

Iedereen doet wel eens niet zo'n goede en lieve dingen.

Of je nu 6, 50 of 88 jaar bent, kleuter, papa of oma, iedereen maakt elke dag foutjes. Als je thuis iets doet wat niet mag, vinden papa en mama het ook heel fijn als je dan sorry zegt. Dan weten ze dat het je spijt en dat je zult proberen om de volgende keer beter je best te doen om voor het goede te kiezen. En zo vindt God het ook heel fijn als wij sorry willen zeggen tegen Hem. En als we spijt hebben en sorry hebben gezegd, dan vergeeft Hij ons. Mooi hè?!

De ziekenzalving

Soms worden mensen, jong en oud, heel ziek in hun leven.

Pijn, verdriet en angst zijn helemaal geen fijne dingen.

Als wij het moeilijk hebben in ons leven wil God het liefste nóg dichterbij ons zijn, dan dat Hij anders al is.

En voor mensen die héél ziek zijn is er zelfs een speciaal sacrament; de ziekenzalving. Hierin krijg je op een hele bijzondere manier extra de steun en kracht van God om je ziekte, pijn en verdriet te kunnen dragen.

Samen met Hem en niet (meer) alleen!!

Boek: Als God renoveert

In *Als God renoveert* biedt schrijver James Mallon handreikingen aan om geloofsgemeenschappen te vernieuwen. De Nederlandse vertaling van het boek werd dinsdag aangeboden aan bisschop Gerard De Korte.

De bisschop van Den Bosch schreef het voorwoord van het boek, dat hij een belangrijk instrument noemt voor de vernieuwing van geloofsopbouw in Nederland. “Wij staan voor een tweevoudige opdracht: onze parochies moeten vitaal blijven of dat weer worden. En tevens moeten wij proberen nieuwe mensen te winnen voor Christus en het Evangelie”, aldus De Korte.

Missionaire roeping

Auteur van het boek is de Canadese priester James Mallon, vicaris voor parochievernieuwing en leiderschapsondersteuning voor het aartsbisdom Halifax-Yarmouth in Canada.

Mallon vindt dat de essentiële missionaire roeping van de Kerk uit beeld is geraakt. “We nemen genoeg met het in stand houden en dienen van ons zelf”, stelt de schrijver.

‘Belangrijk instrument voor vernieuwing geloofsopbouw’

In zijn inleiding hekelt Mallon dat veel activiteiten in parochiezen sociale en wereldse bezigheden zijn geworden. “We kaarten liever en organiseren bijeenkomsten voor ouderen, terwijl we onze belangrijkste missie verwaarlozen. De enige oplossing die vooruitgang kan bieden, is terugkeren naar wat Jezus tweeduizend jaar geleden van ons vroeg: niet slechts gelovigen of ‘praktiserende katholieken’ maken, maar leerlingen maken”, aldus Mallon.

Het boek wordt aanbevolen door het Centrum voor Parochiespiritualiteit in Nijmegen.

Stafmedewerkster Mirjam Spruit, die ook meewerkte aan de Nederlandse vertaling, zei tijdens de boekpresentatie in Den Bosch veel herkenning te bespeuren in het boek. Ze omschrijft het boek als “hoopgevend” en als een “goed praktijkstuk”.

Het boek doet volgens Spruit ook een belangrijke oproep op de rol van leken gelovigen en nodigt priesters uit zich te concentreren op hun specifieke taken. “Enerzijds moet God het doen, maar ook wij moeten ons huiswerk doen.”

Leo Feijen, directeur van Adveniat, benadrukte tijdens de presentatie van het boek dat “er in Nederland verlangen is om meer over het geloof te horen”.

Feijen hoopt dat het boek “een bijdrage kan leveren om meer missionair te worden”.

Het boek wordt volgens de uitgever “wereldwijd gezien als hét standaardwerk voor opbouw van geloofsgemeenschappen”.

Redactie Katholiek Nieuwsblad, 23 januari 2019

Kruiswegpark Trans Cedron

Het indrukwekkende kruiswegpark Trans Cedron (wat letterlijk 'over de beek' betekent), werd in 1909 gesticht door rector Meijer ter gelegenheid van het jubileum van de kroning van het wonderbaarlijke Mariabeeldje Onze Lieve Vrouw van Oostrum. De grot met Calvarieberg werd als eerste aangelegd aan de Meijerlaan, vernoemd naar de rector. Bijzonder is dat drie kruiswegstaties (12,13 en 14), in één geheel werden uitgebeeld. Voor de eerste elf staties van de Lijdensweg waren eenvoudige houten panelen neergezet. Deze werden tussen 1912 en 1917 vervangen door vrijstaande, bakstenen, neogotische statiekapellen waarin reliëfs van terracotta. De grot met Calvarieberg, is uitgevoerd in zogenaamd 'rotseerwerk' waarbij in een mengeling van sintelsteen, mondsteen en cement, het oppervlak van de rots wordt nagebootst. De meeste cementstenen beelden zijn afkomstig van de firma P. Verbraak uit Tilburg. De kapellen werden ontworpen en gebouwd door aannemer/architect A. Martens uit Venray. De mooi gedetailleerde kruiswegreliëfs in de kapellen worden toegeschreven aan beeldhouwer Carl Walter uit Trier. Het smeedijzeren toegangshek uit de periode rond 1910 - 1916 heeft Art Nouveau stijlkenmerken. Het kruiswegpark is grotendeels tot stand gekomen door schenkingen uit de wijde omgeving. In verschillende kapellen is in een groen bijschrift in de witte tegel rechts boven de betreffende weldoener aangegeven. Het park heeft vaak gefungeerd als rustpunt voor bedevaartgangers en als ceremoniële plek voor processies en vormt sinds 1921 de entree van de parochiebegraafplaats van Oostrum.

Staande voor de Calvarieberg met het gezicht er naar toe, begint de kruisweg bij de eerste kapel rechts. De volgorde is dan langs het gazon richting toegangshek en vervolgens terug richting Calvarieberg. De grot kan worden beklommen via een buitentrap aan weerszijden. Boven op de grot staat het grote kruisbeeld op een sokkel dat statie 12 uitbeeldt: 'Jezus sterft aan het kruis'. Het houten corpus werd gemaakt door beeldhouwer Piet van Dongen uit Venray en dateert uit de tweede helft van de twintigste eeuw. Daarmee werd toen het oorspronkelijke cementstenen kruisbeeld vervangen. Aan de voorzijde van de grot bevindt zich centraal een nis waarin de Pietà van statie 13 staat: 'Het lichaam van Jezus wordt van het kruis afgenomen en in den schoot zijner moeder gelegd'. De grot is aan de voorzijde toegankelijk via twee ingangen links en rechts van de nis. Er komt daglicht binnen in de grot door openingen in het gewelf. In de binnenruimte zijn zitbanken geplaatst en in de achterwand bevindt zich een grote nis waarin een voorstelling van het Heilig Graf: een cementstenen corpus van de liggende Christus vormt statie 14: 'Jezus wordt in het graf gelegd'. Voor de grot bevindt zich aan weerszijden een rond gemetseld basement met daarop een engelenbeeld. Deze engelenbeelden zijn afkomstig van het Ursulinenklooster Jerusalem in Venray en zijn in de tweede helft van de twintigste eeuw geplaatst. De statiekapellen werden in 1990 gerestaureerd door de Oostrumse carnavalsvereniging De Karklingels. De grot met Calvarieberg, de 11 kapellen met kruiswegstaties en het toegangshek zijn in 2001 geregistreerd als rijksmonument.

Bron: Stichting Venray Monumentaal (SVM). Foto: Frans de Roos

‘Vijf jaar geleden werd ik gedoopt’

Met ingang van het nieuwe jaar heeft Marloes de Bree de zorg voor de lay-out van het parochieblad overgenomen van Paul Ansinger. Of ze daarin geslaagd is kunt u zelf beoordelen bij het lezen van deze editie. De redactie vindt het resultaat heel mooi.

Marloes is op 3 december 1993 geboren in 't Brukske in Venray. Ze heeft een zus en een broer en is het middelste kind in het gezin. De ouders van Marloes zijn katholiek gedoopt maar niet meer kerk-betrokken. De beslissing over de keuze voor een religie hebben ze aan hun kinderen overgelaten.

Na basisschool de Foekepot is ze naar het Raayland gegaan en vervolgens heeft ze aan het Mbo de opleiding Mediadesign afgerond. Daarna is ze aan de Hogeschool Arnhem Nijmegen een Hbo-opleiding logopedie begonnen, die ze over enkele jaren hoopt af te sluiten.

De vriend van Marloes is Denny Jansen, acoliet in de Paterskerk. De acolieten van de beide kerken in Venray vormen een hechte groep, waarin ze bijzonder hartelijk is ontvangen. Het is een groep van kerk betrokken jongeren. Het geloof speelt een grote en vanzelfsprekende rol in hun leven. Een aantal van hen bezochten verschillende Wereldjongerendagen. Geleidelijk komen ze op een leeftijd, waarop ze trouwen en kinderen krijgen. Hun verbondenheid met de kerk wordt daardoor eerder nog hechter dan voorheen. De beleving van hun geloof sprak Marloes aan. Ze is zich gaan verdiepen in de rijkdom van dat geloof: in de inhoud, de sacramenten en de liturgie. Daarbij ondersteund door Denny en meerdere van zijn vrienden en hun partners. Ze drongen haar niets op, ze legden uit en namen haar uitnodigend mee in hun eigen overtuigingen en in hun manier van leven, die daarop aansluit.

Voor de liefde en de hoop die de Blijde Boodschap kenmerken spraken haar aan. Ze heeft veel inspiratie geput uit de uitleg die Bram Jansen nooit moe werd haar te geven. Uiteindelijk besloot ze dat ze, ook officieel, lid wilde worden van de Rooms Katholieke kerk en op 30 april 2014 werd ze in de Paterskerk gedoopt door pastoor Boon en ontving ze de Eerste Communie en het Vormsel. Bram Jansen was peter en zus Chrissy meter. Haar ouders stemden helemaal in met haar beslissing, de grootouders waren trots op hun kleindochter.

Vriendinnen en anderen in haar omgeving begrepen de keuze die ze gemaakt had: die vonden ze bij Marloes passen.

Die keuze geeft haar steun, kracht en veel voldoening. Nog altijd.

Ger Claessens

*Foto: vijf jaar geleden, op de dag van het doopsel,
Denny en Marloes*

‘Terug naar mijn geboorteplaats’

25 April vindt de priesterwijding van Marthoma plaats. In India! Ik kon mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en heb Marthoma hierover een paar vragen gesteld.

India, dat is ver weg. Waarom vindt de wijding helemaal daar plaats?

‘Ik ben geboren in India in een Christelijk dorp. De parochianen daar hebben veel betekend voor mijn geloof en de weg naar het priesterschap. Ik wil graag worden gewijd met hun aanwezigheid zodat zij deze vreugde van de wijding en de vrucht van hun gelovig leven kunnen meemaken.’ Marthoma kijkt me vol trots aan, en vult aan: ‘de wijding vindt plaats in de St. Jozef Kathedraal en de eerste Heilige mis mag ik doen in mijn geboorteplaats, dus dat is erg fijn en bijzonder.’

Wanneer ga je en voor hoe lang?

‘Ik ga op 14 april en kom 14 mei weer terug, ik blijf een maand weg dus. Na de wijding ga ik namelijk verschillende kerken langs, om de mis te doen in mijn bisdom.’

Wauw dat is een hele tijd! Ga je alleen of gaan er meer mensen vanuit Nederland?

‘Er gaan zeven parochianen en één priester

mee, dat vind ik wel gezellig. Ze blijven niet allemaal zo lang als ik hoor! Wel gaan er twee Nederlandse misdienaars daar dan de mis dienen. In India zijn er alleen kinderen die de mis dienen, dus het is bijzonder dat er twee misdienaars dienen die al iets ouder zijn en ook nog een andere cultuur hebben. We gaan proberen te introduceren dat ook de volwassenen misdienaars mogen zijn in India. Tot nu toe heb ik geen volwassene misdienaars in India gezien. Ik heb er wel belangstelling voor, omdat je als volwassene je geloof bewust beleeft.’ Marthoma glimlacht trots. Ik kan zien dat hij er nu al zin in heeft. Marthoma vult aan: ‘naast de Nederlanders die voor mij meekomen, zullen er heel veel familieleden en dorpsgenoten op mij staan te wachten daar voor de eerste mis die ik mag doen.’

En de mis in India, gaat dat op dezelfde manier als in Nederland?

‘Ja, de mis is op dezelfde manier als in onze kerken hier, alleen is deze natuurlijk in een andere taal.’

Je zei zojuist dat er veel familie en bekenden zullen zijn in India. Wat vinden zij ervan dat daar de wijding plaats vindt?

‘Voor de mensen is het vooral blijdschap, ze waren heel betrokken bij mij. De parochianen hebben voor mij veel betekend. Mijn familie is erg blij met een eerste priester in de familie. Het wordt daarom denk ik erg emotioneel waarbij er tranen vallen van vreugde. Volgens mij is een priesterwijding vooral een vrucht en gebed van je eigen parochie. Ik ben blij om die vreugde van mijn parochie mee te maken.’

Het klinkt heel bijzonder. Wat ga je dragen tijdens deze bijzondere wijding?

‘Dan draag ik een gouden kazuifel (zie foto hiernaast). Ik word samen met vijf andere diakens tot priester gewijd. Wij hebben samen een nieuwe gouden kazuifel gekozen. Mijn kazuifel wordt door mijn collega-priesterstudenten (die nog in opleiding zijn op het Grootseminarie Rolduc) geschonken.’

Er rest mij nog één vraag (waarvan ik het antwoord waarschijnlijk al weet): kijk je er naar uit?

‘Ja zeker. Een priesterwijding maakt een wezenlijke verandering in mij. Ik voel dan nog meer verbondenheid met God. Ik sta dichterbij God. Het gaat om het priesterschap van Christus, dat ik mag delen en op aarde mogelijk mag maken. Ik heb het gevoel dat het mij en de mensen die betrokken zijn met mij, anders maakt.’

Marloes de Bree

Stille omgang in Amsterdam

Begin jaren zestig, de nadagen van het zogenoemde rijke roomse leven. De kerken zaten nog behoorlijk vol; het zuiden van ons land vierde de kerkelijke feesten en processies met passend uiterlijk vertoon. In die jaren werd ik langzaam volwassen. Mijn grootmoeder van vaderszijde was een zeer gelovige vrouw met een op kerkelijk gebied zeer ontwikkelde strengheid. Nu ik al niet aan haar wens tegemoet was gekomen en mijn verdere studieloopbaan op het seminarie te vervolgen en onderweg te gaan naar het priesterschap, vond zij het op zijn plaats mijn geestelijke volwassenheid te verrijken door mij deel te laten nemen aan de Stille Omgang in Amsterdam.

Zo trok ik, mijn veel gebruikte schooltas gevuld met boterhammen en wat te drinken, op een grijze en miezerige avond met een flink aantal mannen uit het dorp naar het station. Daar stond een –zelfs voor die jaren- zeer aftandse speciale trein gereed. In elke coupé bleek plaats voor acht mannen. Eén van hen manifesteerde zich als ervaren deelnemer aan de Stille Omgang. Hij nam het initiatief voor het bidden van het eersterozenhoedje. Er zouden er nog vele volgen. Het bidden werd alleen onderbroken voor het aansteken van verse sigaren, pijpen en sigaretten. We kregen maar kort de tijd om de meegebrachte proviand te verorberen. Tijdens het laatste uur van de reis werd het hoe en waarom van de Stille Omgang uitgelegd. In het kort hieronder de weergave van het verhaal rond het “Mirakel van Amsterdam”. Het is 15 maart 1345, enkele dagen voor Palmzondag, als een stervende man in de Amsterdamse Kalverstraat een hostie uitbraakt. Kort hiervoor heeft hij het sacrament der zieken ontvangen. De uitgebraakte hostie wordt in het vuur geworpen, maar het wonder wil dat deze in het vuur blijft zweven. Een vrouw steekt hierop haar handen in de vlammen en pakt de ongeschonden hostie. Ze brandt haar handen hierbij niet en legt de hostie in een kist naast de zieke. De pastoor van de Oude Kerk, wordt er al snel bijgehaald. Hij neemt de hostie mee naar de kerk, maar de volgende dag ligt de hostie tot ieders verbazing weer in de kist. Dat gebeurt daarna nog een keer. Men raakt ervan overtuigd dat hier een wonder is gebeurd. Dit wordt bekend en pelgrims stromen in groten getale naar de stad. Op de plek van het wonder wordt een kerk gebouwd.

De eeuwen daarna blijft het Mirakel bedevaartgangers trekken. Tijdens en na de Reformatie ergeren protestanten zich steeds meer aan de openbare processies van de katholieken in de Hollandse steden en vooral Amsterdam. Uiteindelijk leidt dat in 1848 tot een grondwettelijk verbod op het houden van processies. Eind 19e eeuw worden er steeds vaker stille tochten gehouden zonder enig uiterlijk vertoon. Voor de protestanten minder confronterend en voor de katholieken vormt de jaarlijkse Stille Omgang steeds meer een bindend element in de geloofsbeleving. Ondanks de afschaffing van het processieverbod in 1983 blijft de Omgang in de traditionele stille vorm ook nadien jaarlijks duizenden deelnemers trekken.

Terug naar mijn pelgrimstocht, Bij aankomst in Amsterdam, ruim na middernacht, ontstond er wel een sfeer die mij bij is gebleven. Niet het uitbundige en feestelijke rondtrekken met vaandels en uiterlijk vertoon zoals ik dat gewend was bij de dorpse processies. Maar wel bijna 50.000 mannen die in stil gebed de route volgden die de pastoor in 1345 met de hostie aflegde. Interessant vond ik vooral de tocht door de Warmoesstraat en de Nes. Dit is de buurt waar zich het lawaaierige leven afspeelt met seks, drank en drugs. Toch, tijdens de Stille Omgang werd het omringende uitgaansleven ook stiller. Het contrast tussen wat wij aan het doen waren en wat de reguliere bezoekers van die buurt beleefden, kon niet groter zijn. Ik keek mijn ogen uit. De reputatie van deze straten was waarschijnlijk de reden waarom het vrouwen tot 1966 niet was toegestaan deel te nemen. Sindsdien is het kennelijk minder onfatsoenlijk geworden om vrouwen 's nachts door Amsterdam te laten gaan, want nu kan iedereen mee, ook vrouwen en meisjes...

'Grootmoeder is mij dankbaar gebleven'

Nadat iedereen de route, die eindigde op de Kalverstraat, had afgelegd werd er in de Mozes en Aaron Kerk een mis opgedragen door onder anderen de toenmalige bisschop van Roermond, Mgr. Moors. Ik ga ervan uit dat een dergelijke heilige mis voor of na de Stille Omgang ook in vele andere Amsterdamse kerken werd opgedragen. Na de mis was iedereen vrij om, tot het tijdstip van de terugreis, te gaan en staan waar men wilde. En velen deden dat ook... Ik volstond met een nachtelijke kop koffie op het Centraal Station.

Tegen het ochtendgloren was ik weer thuis. Het eerstvolgende zondagse bezoek aan mijn grootmoeder stond volledig in het teken van mijn ervaringen. Grootmoeder wist van niets; vrouwen mochten toen immers nog niet deelnemen. Zij is mij dankbaar gebleven voor mijn deelname aan de Stille Omgang.

Ber Suilen

Ik geef de pen door aan...

De redactie van het parochieblad zoekt naar wegen om meer parochianen te betrekken bij de invulling van het blad. Niet om de redactie uit te breiden maar om de inhoud van het blad te variëren en dicht bij de mensen te houden. Daaruit is het idee ontstaan van een rubriek onder de naam "Ik geef de pen door aan..." Het idee is dat parochianen zelf eenmalig een stukje schrijven en vervolgens het verzoek om dat te doen doorsturen naar een andere parochiaan.

De inhoud van dat stukje bepaalt iedereen zelf. Het kan een beschrijving zijn van:

- waar je in de parochie mee bezig bent
- hoe je tot die activiteit(en) bent gekomen
- sinds wanneer
- wat je bezig houdt binnen de parochie / de kerk
- wat je activiteiten zijn buiten de parochie: beroepsmatig en / of als vrijwilliger
- alle andere onderwerpen die je boeien

Het hoeft geen lang of ingewikkeld verhaal te worden. Recht uit het hart, een A4tje is prima, méér mag, vergezeld van een foto van jezelf.

Hieronder de eerste bijdrage, van Ans Bistervels.

"Ik geef de pen door aan..." Dat was ik deze keer, met de vraag om een stukje te schrijven voor Samen Kerk over waar ik o.m. in de parochie mee bezig ben. Al denkende over dit stukje kom ik tot de conclusie dat dit toch al heel wat is gedurende heel veel jaren. Laat ik maar beginnen bij het begin van het leven "het Doopsel"

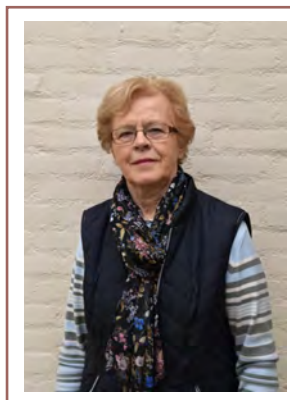
Al 12 jaar verzorg ik met nog 3 andere dames de doopvoorbereiding aan ouders die een kind willen laten dopen. Toen we begonnen hadden we groepen van 15 tot 25 personen. Nu zijn dat er 4 of 6. Tijdens die avonden spraken we met ouders over geloof en doop. De avonden werden door een geestelijke afgesloten met uitleg over het dopen zelf. Maar omdat de belangstelling terug liep en we regelmatig constateerden dat kinderen al gedoopt waren voor het doopgesprek, zijn we met een nieuwe aanpak begonnen. We gaan vanaf 1 maart naar de ouders van een dopeling thuis om kennis te maken en voeren daar een gesprekje over geloof, doop en wat er in de kerk allemaal te doen is. Daarna komt er nog een priester bij hen thuis die de doop van het kind verzorgt.

Na de doop komt de voorbereiding op de communie. Dit heb ik jaren eerst (van 1995 tot 2005) alleen gedaan en daarna met een werkgroep. Nu organiseren we de voorbereiding met zijn tweeën, met hulp en ondersteuning van ouders. Sinds twee jaar komen de kinderen een aantal zondagen bij elkaar in het parochiezaaltje, nadat we eerst een eucharistieviering hebben gehad. We eten dan wat en daarna gaan we aan de slag met knutselen, liedjes uitzoeken en de gebedjes leren, de kerk bekijken etc. En is het weer zo tijd om naar huis te gaan (14:00 uur).

Ook bij de voorbereiding voor het vormsel doen we het op deze manier, maar dan op zaterdagavond van 17:00 uur tot na de H. Mis om 20:15 uur. De vormelingen kunnen daarna deelnemen tot 22:30 uur aan de tienergroep 10.4 Christ. Tijdens de avond zetten we ons samen in bij het doen van een spel, bidden, chillen en andere leuke dingen die er voorkomen. Het is een inspirerende avond met veel gezelligheid en het spel weerwolven vinden ze het einde.

Bij bovengenoemde activiteiten speelt de Gezinsviering een belangrijke rol. Deze is in de Grote Kerk elke tweede zondag van de maand. Ik ben blij ook deel te mogen uitmaken van deze werkgroep.

In de dienst verzorgen de kinderen de wisselende gebeden zoals schuldbelijdenis, voorbeden en slotwoord. En elke maand mogen we toch een 40/50 kinderen verwelkomen. Ik hoop dat op die manier toch een vonkje van het geloof bij de jeugd mag blijven smeulen en misschien blijft branden. Naast directe betrokkenheid bij activiteiten kan ik zuster Irma ondersteunen met het opmaken van de agenda en hand en spandiensten bij haar catechesegroepje op de

woensdagmiddag wat ze al jaren doet. Het geloof doorgeven aan jonge mensen heb ik altijd belangrijk gevonden, heeft me altijd bezig gehouden en hoe klein ook mijn bijdrage zal zijn, ik ben blij dat ik dat steentje kan en mag meegeven vanuit mijn eigen geloofsovertuiging al vind ik dat niet altijd eenvoudig.

Belangrijk is dan ook dat de site van de kerk up-to-date is en daarom geef ik alle informatie over bovengenoemde onderwerpen en de jaaragenda door aan de webmaster van onze parochie, ook als er wijzigingen zijn.

Om te zorgen dat de kerk via de pastorie bereikbaar is zit ik één ochtend in de week aan de telefoon, ontvang mensen die voor een misintentie komen en geef ik de misintenties door aan Peel en Maas. Daarnaast verricht ik nog andere voorkomende administratieve activiteiten. Hier ben je weer op een heel andere manier met het kerkgebeuren bezig, maar ook dit is interessant. Vanuit de periode waarin ik in het kerkbestuur zat, ben ik nu, met veel plezier, namens het kerkbestuur de contactpersoon naar onze tuinmannen, die de tuin van de deken perfect in orde houden. Een heel gezellige club heren die elke maandagochtend weer paraat staan in de periode maart tot december. Ook vertegenwoordig ik het kerkbestuur in de “Stichting Behoud en Restauratie Beeldenschat Sint Petrus’ Bandenkerk Venray”. Deze stichting waakt over de rijke beeldenschat van de kerk en ook over de andere kunstschaten van onze kerk, welke de oorlog gelukkig hebben overleefd. Deze rijkdommen zijn in de kerk te bewonderen. Laatst heb ik alle paramenten (kazuifels) gefotografeerd om daarna samen met een mede bestuurslid een goede omschrijving te maken over ouderdom en kwaliteit. Vanuit historisch oogpunt gezien is dit voor ons nageslacht heel belangrijk. We zien dat de tijden veranderen, maar willen graag de cultuur van deze periode doorgeven.

Bestaat de tijd van mijn pensioengerechtigde leeftijd alleen maar uit kerkactiviteiten. Nee hoor, ik hou me ook bezig met fotografie. Dat is een grote passie van me en ik vind het erg leuk om te doen. En om er daarna ook een boek van te maken zoals bij afscheid- en wijdingsfeest van onze oud-deken Monseigneur Harrie Smeets.

Met een persoon vanuit de Stichting Beelden hebben we ook een boek samengesteld over het Elisabethraam in de kerk, waarin de beeltenis van de H. Elisabeth verwerkt is.

Verder ben ik lid en sinds 3 jaar bestuurslid van onze fotoclub. Onze foto’s hangen in de vitrines in het centrum van Venray en in het kantoor van Synthese.

Sociaal bezig zijn heb ik altijd belangrijk gevonden en na mijn pensionering onderhoud ik ook gezellige contacten met kennissen en vrienden. Ik ga op bezoek bij enkele personen die alleen zijn of ziek. Soms wekelijks, soms met langere tussenpozen.

Om vitaal te blijven ga ik elke week wandelen met de Nordic walking-groep vanuit de “Kemphaan” en bij terugkomst blijven we nog even kletsen. En wat je voor je pensioen altijd met veel plezier en enthousiasme gedaan heb daar kun je niet meteen mee stoppen (ik niet tenminste). Zo mag ik nog enkele kinderen en een volwassene wekelijks ondersteunen bij hun leerproces. En dat geeft ook veel voldoening.

Heb ik dan nog wel tijd voor mijn man en familie. Thuis ben ik actief als “mantelverzorgster” van mijn man. Dat was even heel erg wennen, maar dit komt op de eerste plaats. Eén van de dagen dat mijn man naar de dagopvang is ben ik nog steeds “oppas oma” in het gezin van onze zoon. Zo blijf ik onze kleinkinderen wekelijks zien opgroeien van baby naar tieners. Heel speciaal en ik had het niet willen missen en wil het nog niet missen. Maar ook bij onze dochter, die een eigenbedrijf runt, vind ik het leuk om hand en spandiensten te doen, zeker nu ze van Groningen naar Limburg verhuisd is. Dan beleef ik, na alle drukte, mooie momenten als ik naar een tentoonstelling of uitvoering ga, een boek lees of naar muziek luister. Ik hoop het allemaal nog lang te kunnen en mogen blijven doen.

Nu even kijken aan wie ik de pen door kan geven.....

Suppoosten van de Sint Petrus' Banden Kerk

Jaarverslag 2018

Zoals ieder jaar een kort verslag van onze activiteiten in het seizoen 2018 en die tijdens de kersttijd. Het seizoen begon traditioneel op de dinsdag na Pasen met een gezamenlijke bijeenkomst van de suppoosten. Na enige praktische informatie en het kennismaken met nieuwe collega's, luisterden we naar een interessante voordracht over de gebrandschilderde ramen in de kerk door Pie Noten en Jan Derix. Zowel de nieuwe ramen maar ook de door oorlogsgeweld verdwenen ramen, kregen de aandacht. Aansluitend genoten van koffie met vlaai.

Ook dit jaar kwamen de bezoekers van overal: toevallige passanten en goed voorbereide "kenners". Mensen van dichtbij en ver af. Bezoekers die een kaarsje komen opsteken of zij, die even neerknielen. Hoe het ook zij, allen zijn ze welkom. Omgekeerd waarderen zij het dat de kerk open is voor een bezoek. Een veel gehoorde opmerking is dan ook: "Gelukkig kunnen we hier nog naar binnen. Bijzonder". Tijdens het bezoek en zeker op het einde komen de opmerkingen over de rijke beeldenschat, het mooie gebouw en al het andere dat te zien is. In het gastenboek maken een aantal van de bezoekers hun ervaringen kenbaar.

Een kleine selectie:

"Nog nooit in deze kerk geweest. Prachtig! Sfeer met prachtige beelden en houtsnijwerk. Geweldig mooi. Wij komen graag nog eens terug."

"Het is een bijzondere kerk; heeft een rijke geschiedenis en dank voor de mooie uitleg."

"De liefde voor deze kerk omarmt je als een warme deken. De aandacht voor detail en zorg voor de kerk kent geen weerga! Succes voor de toekomst."

"Wir sind sehr beeindruckt. Eine sehr schöne Kirche mit vielen sehenswerten Skulpturen, Bilder. Wie gut, dass sie wieder aufgebaut wurde!"

"Ben hier verschillende keren geweest en verbaas mij telkens weer over de schoonheid

van deze kerk. Ook de geweldige uitleg van de vrijwilligers is bijzonder. Hoop hier nog dikwijls te mogen komen." Enz, enz.

Toen op Driekoningen de balans opgemaakt kon worden stond de teller van het aantal bezoekers op een totaal van 6893. Van Pasen tot november 4842 bezoekers. Met de rondleidingen 289 en tijdens de kerstdagen 1862 personen. Dit ondanks dat de engeltjes met monseigneur Smeets naar Roermond verhuisd zijn. Een mooi aantal, maar dat is geen doel op zich!

Opvallend is dit jaar dat de meeste bezoekers in de maanden september en oktober kwamen. Misschien was de hete zomer de reden om in die maanden niet op stap te gaan.

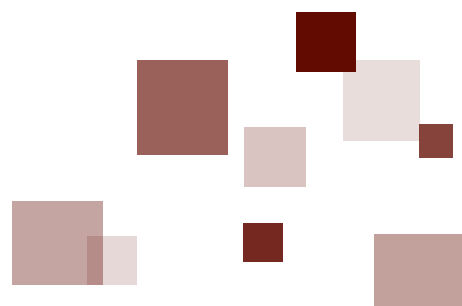
Helaas hebben we dit jaar definitief afscheid moeten nemen van Harrie de la Roy. Tot het laatst was hij actief in de kerk. Zo ook van Gerrit Urselman, Peter Reichert en heel recent van Wim Roovers. Zij konden vanwege hun gezondheid al langer niet meer als suppoost actief zijn. Moge zij rusten in vrede.

Ook Stephan Hurkens heeft ons vaarwel gezegd. Hij trad in bij de Trappisten. Allen zijn wij veel dank voor al hun werk en inzet verschuldigd.

Tot slot dank ik iedereen voor haar / zijn medewerking. Het vervangen liep soepel dankzij de "reserves." Toch zou het goed zijn als we enkele nieuwe collega's zouden kunnen begroeten. Kent u iemand, die zou kunnen toetreden, 'trek haar/ hem aan de jas'.

Venray, 16 maart 2019

*Jan van Casteren,
coördinator*

Vieringen rond Pasen

	Grote Kerk	Paterskerk
Zondag 7 april		11:00 uur Vormsel door Mgr. De Jong
13 april Vigilie van Palmzondag	19.15 uur: H. Mis met palmwijding – volkszang.	18:00 uur Heilige Mis Samenzang
14 april Palmzondag	9.15 uur: Palmwijding bij kruis aan het kerkpad (bij goed weer) 9.30 uur: Hoogmis – Gregoriaans Schola Het maken van Palmpasenstokken in het zaaltje onder de sacristie 11.00 uur: Gezinsviering voor communicanten en vormelingen, alsmede het wegbrengen van Palmpasen stokken	11:00 uur Plechtige Hoogmis Ik-en-mijk-kerkdag Zangers van St. Frans
15 april Maandag in de Goede Week	9.00 uur: Leesmis	
16 april Dinsdag in de Goede Week	9.00 uur: Leesmis 19.15 uur: Gezamenlijke boeteviering in de Paterskerk	18:30 uur Heilige Mis 1 ^e dinsdag van de Antoniusnoveen 19:15 uur Gezamenlijke boeteviering en biechtgelegenheid
17 april Woensdag in de Goede Week	9.00 uur: Leesmis	18:30 uur Aanbidding van het Allerheiligste (geen Mis)
18 april Witte Donderdag	19:15 uur Gezamenlijke Heilige Mis met voetwassing en herdenking Laatste Avondmaal Petrus' Bandenkoor – acolieten Paterskerk Aansluitend: aanbidding van het Allerheiligste	19:15 uur Gezamenlijke Heilige Mis met voetwassing en herdenking Laatste Avondmaal Petrus' Bandenkoor – acolieten Paterskerk Aansluitend: aanbidding van het Allerheiligste
19 april Goede Vrijdag	15.00 uur: Kruisweg en kruisverering – Petrus' Bandenkoor. Gezamenlijke viering om 19.00 uur in de Paterskerk.	15:00 uur Kruisweg (samenzang) 19:00 uur Gezamenlijke viering in de Paterskerk Herdenking van het lijden en sterven van de Heer (Collegium Vocale)
20 april Stille Zaterdag	9.30 uur: Rondbrengen ziekencommunie 21.00 uur: Paaswake met zegening van water en vuur –Mgr de Jong Petrus' Bandenkoor.	20:00 uur Pontificale Paaswake (Zangers van St. Frans)
21 april Paaszondag	9.30 uur: Hoogmis – Petrus' Bandenkoor. 11:00 uur: Gezindviering	11:00 uur Plechtige Hoogmis ('t Zonnelied)
22 april Tweede Paasdag	9.30 uur: Hoogmis – met Volkszang.	11:00 uur Hoogmis (Venrays Gregoriaans Koor) 27

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - petrband@zonnet.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag, behalve donderdag,
van 9.30 tot 10.30 uur, telnr.: 0478- 550740;
stipendium: € 10,- voor missen op weekdays,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 05797 39481 of
IBAN: NL75 RABO 01539 04143.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59 ABNA 0484 1000 17 of
Postbank (giro) NL82INGB0001174863 inzake
kerkbijdrage. Voorzitter comité kerk- bijdrage:
dhr. F. Welschen.
Penningmeester parochie Sint Petrus' Ban- den:
Maris Heijnen.

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19:15 uur
Zondag: 9.30 uur

Overleden

29-01-19	Martien Lensen	75 jaar
01-02-19	Wim Roovers	75 jaar
04-02-19	Mia Peeters-Clephas	88 jaar
05-02-19	Jos Nota	93 jaar
18-02-19	Riek Deenen- Reijnders	86 jaar
08-03-19	Maria Janssen- Rongen	86 jaar
19-03-19	Herman Kerstjens	81 jaar
16-03-19	Annie Hebben-Albers	86 jaar

Gedoopt

10-03-19	Djayraldo Gijsbers
10-03-19	Mats van Bussel

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten Leunseweg
5, 5802 CE Venray 0478-580202 - info@
paterskerkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag van 9.30 tot 10.30 uur,
telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 10,- voor missen op weekdays,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening postbank
IBAN: NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 -12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 -19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(zondag met kinderwoorddienst en opvang
voor baby's en peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

Overleden

02-03-19	Sharine Maria	58 jaar
----------	---------------	---------

Gedoopt

10-02-19	Alex Malewicz
----------	---------------

Redactie

Adres: Leunseweg 5, 5802 CE Venray. Email: samenkerkvenray@gmail.com

Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?
Stuur een mailtje of een briefje.

